

Integrál Pszichológia szak - jegyzet

KOZSDI Tamás

ARVISURA: IGAZSZÓLÁS

**HUN TÖRZSSZÖVETSÉG ÉS SPIRITUALITÁS 6000 ÉVES
KRÓNIKÁJA A PALÓCOK NYOMÁN**

**ÁTTEKINTŐ JEGYZET A MŰ TÖRTÉNETÉRŐL ÉS KOZ-
MOLÓGIÁJÁRÓL**

BUDAPEST, 2009. JANUÁR

I. ARVISURA A XX. SZÁZADBAN

II. AZ ARVISURA ŐSEREDETE ÉS A HUN TÖRZSSZÖVETSÉG KRÓNIKÁJA

III. A TAISZ SZIGETBIRODALOM

IV. AZ AGABÁK TÖRZSE

V. A TÓREM MITOLÓGIA

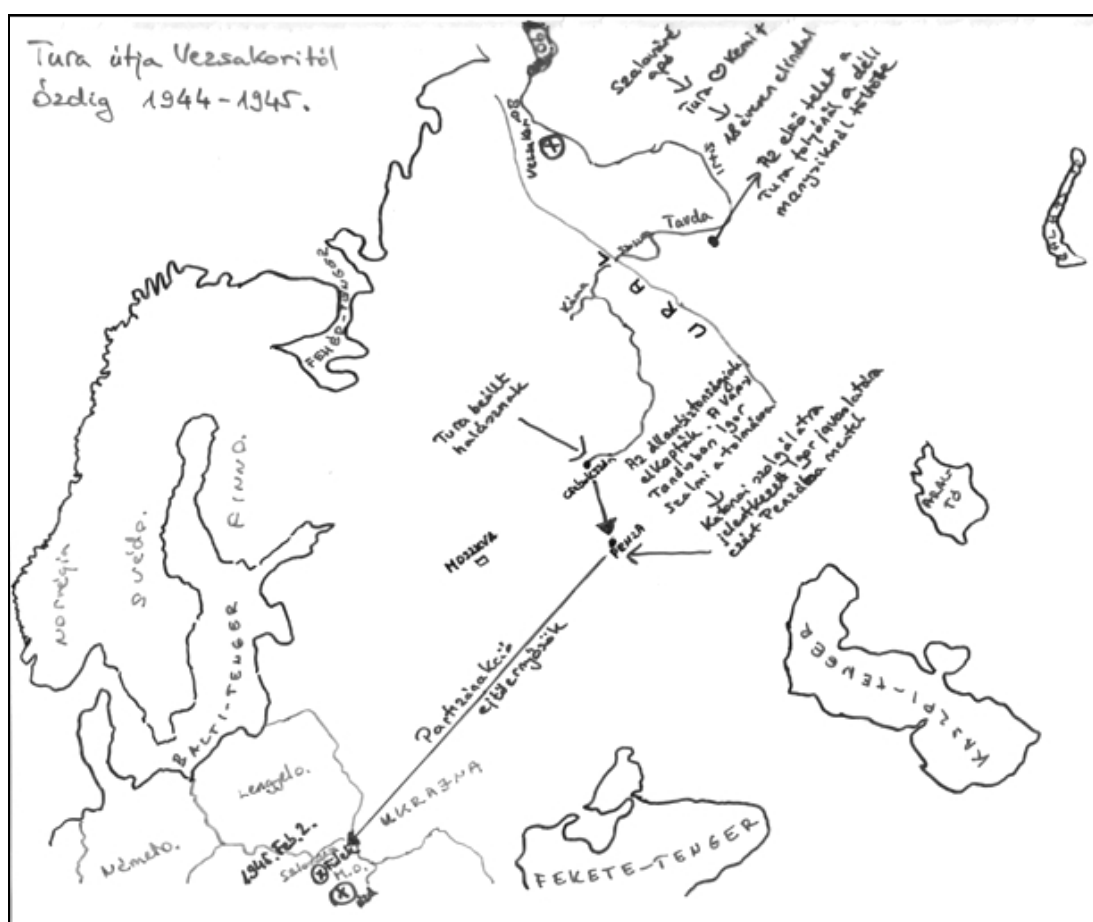
MELLÉKLET - Arvisura fősámánok

I. ARVISURA A XX. SZÁZADBAN

SZALAVÁRÉ TURA ÉS PAÁL ZOLTÁN TÖRTÉNETE

Élt a második világháború idején az Urál túloldalán, a manysi-földön egy fősámán, aki még az első világháború során megígérte egy beteg magyar embernek (dr. Zsiray Miklós nyelvész professzornak, aki hadifogságba kerülve betegedett meg és került el a fősámán kezei közé), hogy egy napon majd elküldi a magyaroknak az ősi regét, a hiteles hun történelmet, az Arvisurákat.

Ennek a fősámánnak az unokája, Szalaváré Tura alig lehetett 20 esztendő, amikor szerelmi bánatában nagyapjának felkérésére elvállalta azt a küldetést, hogy ezt az ősi regét át hozza az Urálon, és átadja egy általa akkor még nem ismert úz származású embernek. Az Arvisura története a XX. század közepén így veszi kezdetét.

Szalaváré Tura útja Manysiföldről (Vezsakori) az Úzföldreig 1944-1945-ben.
(Térkép: Kozsdi Tamás) Kiindulópont X-el jelölve az Urál északi részén, az Ob folyó partján.

Tura hajózik az Obon, az Irtisen és a Tavdán, megpihen a déli manysiknál, átverekszi magát a nagy hegyen, majd a háború forgatagában az állambiztonságiak elfogják. Egy finn fiatalember, Igor Szalmi a tolmácsa, akit beavat titkába, hogy neki a nagyapjától ismert ősi regét el kell vinnie, át kell adnia egy úz embernek. Igor Szalmi a pártfogásába veszi a fiatal Turát, és felismeri, hogy az egyetlen lehetőség a küldetése végrehajtására az, ha katonai szolgálatra jelentkezik.

Penzába viszik, ahol a magyar kolóniáktól megtanulja a nyelvünket. Partizánok közé kerül, akiket 1945 februárjában bevetnek a magyar határ mellett, Füleknél, amely karnyújtásnyira van az öreg úz várostól, Ózdtól...

Paál Zoltán (1913-1982) Ózdon a kohóban dolgozott vasmunkásként. 1944-ben a visszavonuló német hadsereg leszerelte a gyárat, és a munkásokkal együtt masíroztak hazafelé. Az 1945 januárjában munkaszolgálatra elindított Paál Zoltán a határ menti hegyvidékes részen egy mentési akció során találkozott össze égi rendeltetés szerint Szalaváré Turával. A partizáncsapatot a finn kapitány vezette; a manysi Tura mellett még mordvin és hanti partizánok is tevékenykedtek.

Egy nap a menedéküket, ahol meghúzták magukat, egy medve közelítette meg, amelyet a földről fölkapott puskával Paál Zoltán terített le. A manysiknál máig él a medvetor hagyománya¹, ami szerint a medvét szertartás keretében kell feláldozni, melynek során a szert tartók kapcsolatba lépnek az égi világokkal, az életfa lakóival. Tura pontosan értette a jelet, és így, ezáltal ismerte fel, hogy az ember, akit keres, akiért jött, előtte áll.

Paál Zoltánt mint a sok évezredes Arvisura láncolat rovósámánját a medvetor szertartás során avatták azzá, ami később lett: a palócok krónikásává, az ősi Arvisura szellemiség átvevőjévé és közvetítőjévé a kárpát-medencei magyarság számára.

Paál Zoltán akkor és ott hallott először az Arvisurákról, a távoli keletre húzódó megannyi hun testvérnépünkről és még sok más hihetetlen, mesébe illő mítoszról és szellemi titokról.

Tura egy szombathelyi bombatámadásban életét veszítette, Paál azonban túlélte a háborút, és hazatért Ózdra. Az úz fiú több történet magvát vehette át Turától a Felvidéken, majd a háborút követő harminc évben a medvetor szertartás során elnyert égi szálnak köszönhetően az „agyrádió” kapottakkal folytatta a mű leírását, kiegészítését. Mindezt nem rendszerben írta le, csak úgy, ahogyan hallotta, úgy, ahogyan a másik világ szellemi alakjai azt neki lediktálták.

Paál Zoltán 1982-ben halt meg nem sokkal azután, hogy szeretett fiát tragikus körülmények közt elveszítette. Leánya ma is Ózdon él, és többedmagával részt vesz a hatalmas szellemi hagyaték őrzésében, apja örökségének életben tartásában.

KIADÁSOK

Paál jegyzetei először 1972-ben jelentek meg pár száz oldalas változatban, majd a nyolcvanas évek során néhány kisebb, eredetileg Paál Zoltántól származó, de nem feltétlen általa összeállított jegyzet, tanulmány, összegzés jelent meg a palóc Arvisurák lejegyzései alapján.

Ezzel párhuzamosan szamizdat formában az Arvisurák kis számban nyomtatásra is kerültek, ezeknek a fénymásolt változatai a kilencvenes években ellepték a magyarság szellemi értékeit kutató lelkek könyvespolcait.

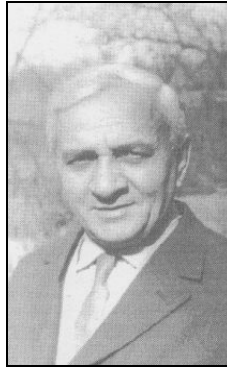
Közben a torontói Magyarságtudományi Intézet egy tagja, Fejér Albert gondozásában Kanadában is jelent meg ezen leiratokból.

Erre a helyzetre hozott hiánypótló összesítést az 1998-ban kiadott majdnem teljes életmű (Püski Kiadó, Budapest, szerkesztette: Bolyki János). Ez a változat azóta négy alkalommal is utánnymásra került.

Az Arvisurák értelmezését Kozsdi Tamás: A magyar ősemlekezet és az Arvisura világkép c. munkája (2005.) és a Fátyolon innen és túl című tanulmánykötete (2008.) könnyítette meg,

¹ A török mitológia szerint a medve az égből lett alakulva, hogy vigyázza az embereket és közöttük igazságos ítéleteket hozzon, de az öreg bundás ideleln gyakran szegte meg a kapott utasításait (nem ítélkezett az emberek között, ételmelet lopott tőlük stb.) és ebből kifolyólag az istenek megengedték, hogy a medvét vadásszák, de minden leölt medvét szertartáson, medvetoron kell az égnek felajánlani.

illetve Bodnár István összefoglaló írása 2007-ben. A Paál Zoltán személyes életét bemutató napló-regény, a Vérrel Pecsételve szintén 2007-ben jelent meg a családi örökösök kiadásában.

Paál Zoltán (1913-1982)

II. AZ ARVISURA ŐSEREDETE ÉS A HUN TÖRZSSZÖVETSÉG KRÓNIKÁJA

Mint az a Paál által leírtakból kiderül, réges-régen, nagyjából Kr.e. 12.000 táján a Csendes-óceánon létezett egy szigetbirodalom, amely az ismert Mú kontinens egy maradék szigete volt. Itt, Ataisz szigetén (mely nem azonos az Atlanti-óceánon létezett Atlantisszal) egy páratlan műveltségű és isteni jelzővel illethető személy, Anyahita élt és tanított. Anyahita, teljes nevén Arvisura Anyahita hitvilági leírásainak adták eredendően az Arvisura nevet. A szó azt jelenti, 'igazszólás', 'igazat mondott szó'. Anyahitát a sziget népei közül többen meghallgatták, így tettek az úzok, a fehér- és fekete hunok is, s a rege tanúsága szerint eredetileg ezek az Anyahita köré gyűlt emberek viselték a 'magyar' jelzőt.

Anyahita tanításai egyetemesek voltak, az emberiség egészét érintő gondolatokkal bírtak, s szellemi hatása oly hatalmas volt a későbbi korokban, hogy majd' minden próféta és vallásalapító az ő tanításaiból merítkezett Jézussal, Manival, Mohameddel és Buddhával egyetemben. Anyahita kultuszát őrzik az örmények, az irániak és talán az összes közel-keleti nép. A mai magyarokhoz mint Boldogasszony-kép öröklődött át és él mind a mai napig.

Az Arvisurákat Anyahita halála után beavatottá ért fiai vitték tovább, és a sziget sajnálatos süllyedésekor, Kr.e. 5038-ban azt a Föld megannyi pontjára menekítették át.

Kr.e. 4040-ben a szigetről korábban elmenekült népek maradékainak egy része szövetségbe állt, s életre hívták a Hun Törzsszövetséget, melynek központja Ordoszban, a Sárga-folyó nagy kanyarulatában volt. Az Arvisura a korábbi hitvilági leírásokon túl ettől kezdve eme Törzsszövetség krónikájává is válik, melynek töredékei váltak újra elérhetővé Turának és Paál Zoltánnak köszönhetően. Paál Zoltán ugyanis arra kapott felhatalmazást az Arvisurák szellemi őrzőitől, hogy saját népének, a palócoknak (pal úz= felső úz) a szemszögén át mutassa be az évezredek utat Ataisztól a Kárpátok szívéig. Így Paál Zoltán életműve és több ezer oldalas hagyatéka nem csak a palócok szellemi öröksége, hanem egy apró, de jelentős szelete egy mérhetetlenül hatalmas szellemi örökségnek, mely a hun törzsszövetség népeinek máig meg-lévő jogos tulajdona.

A ránk maradt Paál-féle palóc regevilág említést tesz a Kr.e. 4040 óta lerótt 352 Arvisuráról, azonban ennek csak töredékéből hoz történeteket. Szám szerint 82 Arvisurát érint, amelyből éppen 144 alfejezetet ismertet rövidebb-hosszabb mértékben.

A MŰ TÖRTÉNETÉNEK FŐ VONALA RÖVIDEN

A ránk maradt két vaskos kötet elbeszéli a Kr.e. 5038-ban elsüllyedt ataiszi szigetbirodalom alapítását és történetét, bemutatja törzseit, népeit és kulturális beállítottságát, továbbá feltárja a magyarságfilozófia első alappontját és forrását.

Az ataiszi társadalom az otthont adó sziget elvesztése után sok száz évig bolyongott a Földön, és legalább hat helyen alapítottak új kolóniát, olyan várost, ahol folytathatták már megszerzett szellemi küldetésüket. Kr.e. 4040-ben aztán újra egymásra találtak, és közös akarral újraalkotják a szövetséget, amelynek krónikája, szellemi és történelmi leirata lett az Arvisura.

A törzsszövetség kezdetben 24 törzsből állt, amelyek mindegyike különböző volt, más-más szokásokkal, más-más külső jegyekkel, ám bizonyos pontokban közös nevezőt találtak, és ezek a közös elvek tartották egybe évezredek át a népeket.

A Kr.e. 4040 utáni évezredekben megismerhetjük az ázsiai hun világ kialakulását és szervezettségét, láthatjuk megalapítani az indiai hun világot, alaposan megismerhetjük Ménes családját és az Egyiptom földjén megalakuló őshikszosz világot, szintúgy végignézhetjük a mai Irak területén végbement civilizációfejlődést, valamint a kaukázusi Magyarország megszületését közel hatezer évvel ezelőtt.

Ahogy közeledünk a mához, megérthetjük, hogy miért vándoroltak ezek a szövetséges népek időről-időre a Kárpát-medencébe, melyet Melegvizek Birodalmának neveznek a leiratok, és fokozatosan felismerhetjük a mára kialakult magyarsághelyzetet a többszöri bevándorlások eredményeképpen.

A ránk maradt hagyatéék második fele csak és kizárólag az elmúlt ezer esztendő történéseit taglalja, kezdve az Álmos és Árpád vezette 895-ös ötödik kárpáti honfoglalástól. Az Árpád-ház működését nagy alaposággal és beavatotti szemszögből ismerteti, vagyis a történetek mesélői minden esetben olyan személyek lehettek a „másvilágról”, akik jártak az események helyszínén, akik pl. látták a királyt koronázni, akik ott voltak Budán a Kancelláriában és akik megjárták a káspivári vagy bugáti kereskedelmi útvonalat. Ha mindez nem így lenne, nem ragadná magával az embert az a végig fennálló őszinte hang, amivel az Olvasót szinte észrevétlenül a sorok közé vezetik.

A ránk maradt palóc hagyatéék messze nem teljes mű, inkább egy krónikás hagyatéka, emlékirata, amely olyan kulcsokat tartalmaz, amelyek átengednek a másik világba, abba, amelyekben az egész történetfolyam született, élt és él ma is. Az Arvisura ma is él, ma is íródik, és személyek, népcsoportok ma is élnek. Kapcsolatba lehet velük kerülni.

A továbbiakban szemelvények találhatók a sok évezredes történet néhány fontosabb állomásáról. Először az ataiszi világot ismerhetjük meg alaposabban, majd a Kr. e. 4040-es ordoszi újjáalakulás szellemi atyjának, Agabának a reformjait mutatjuk be. A jegyzetet a Tórem mitológia vázlatos ismertetése zárja.

III. ATAISZ SZIGETBIRODALOM

ÁTTEKINTŐ TANULMÁNY

Ataisz egy sziget, melynek nyomára mindössze egyetlen forrásban, a palócok regevilága, az Arvisurák lejegyzéseiben lelhetünk. Ez a sziget a Csendes-óceánon helyezkedett el, és nagyjából 7000 éve vált a habok martalékává. A sziget hatalmas kiterjedésű volt és gazdagon lakott. Ataiszt ma néhány kutató a Churchward hadnagy munkássága után ismertté vált Mú kontinensével azonosítja, mivel a történelembúvárok mindkét szigetbirodalmat a Csendes-óceánra helyezik, mégis azonosság helyett inkább valamilyen fajta (szellemi, népvándorlási, örökségi) kapcsolódás gyanítható a két kontinens között.

Ataisz neve egy mitológiai alak, mi több a teremtő Isten, azaz ATYA IZISZ neve után maradt fenn, vagyis a hely a teremtés gyöngyszeme, földi paradicsoma lehetett.

A szigeten olyan népek éltek, akik a Föld akkori jégkorszakában más helyeken nehezen találtak életteret, vagyis a terület egyfajta gyűjtőhelyé alakult, ahová a földi emberiség jelentős maradéka elvándorolhatott. A sziget ugyanis az egyenlítő mentén feküdt, így a jégkorszak a térséget nem érintette úgy, mint a más szélességi fokokon lévő területeket.

Ataisz jelentősége két pilléren nyugszik: az egyik, hogy az emberiség a kor szellemi, beavatotti rétegének gyűjtőhelye lett, a másik hogy ezen a szigeten ismét megjelentek olyan, nálunknál tízezer évvel fejlettebb kultúra tanítói, képviselői, akik a tudásukat részben vagy egészben ezen földieknek át tudták adni.

Mindez azért nagyon jelentős, mert a jégkorszak idején a Föld lakosságának nagy része meghalt, és tudott dolog volt a kozmikus bölcsek számára, hogy a Föld rohamosan közelít a kipusztulás felé, ha nem avatkoznak be legalább oly módon, hogy az akkori állapotok fenntartása mellett némi szellemi fejlődésre is lehetőség adódjon. Ataisz tehát egy különleges hely.

A mai térképeken, ha keresni akarjuk e sziget nyomait, akkor a Hawaii-szigeteket keressük, amely Ataisznak az északi hegyeit jelentette egykor.

A sziget Kr.e. 5038-ban süllyed el végleg, illetve eddig találunk életet rajta, de a benépesülésének kezdetéről Paál nem közöl adatokat. Amit tudhatunk, hogy Kr.e. 19.500-ban már a szabír kézművesek éltek e helyen. Mindez azt mutatja, hogy legalább 15 évezreden át Ataisz hatalmas szigete lakott volt.

Tekintsük át Ataisz lakosságát. A legutóbbi jégkorszak idején a csónakkészítő népek voltak csupán képesek arra, hogy korábbi magaslati lakhelyeiket elhagyva Ataisz szigetére hajózzanak. A Himalája, a Pamír, Turán és a Kaukázus vidékéről áthajózók lettek Ataisz lakosságának a kiegészítői. A szigeten és annak környékén olyan őslakók is ismeretesek, akik indalakásokban és barlangokban éltek, s közöttük nem volt ritka az emberhús fogyasztása sem.

Az áthajózottak ennél lényegesen magasabb életszínvonalon éltek, ám még hozzájuk képest is kiemelkedő a magas tudású, úgynevezett káltesi ember, **akik a mitológiai-történeti leírások szerint Káltes asszony szekerén (talán valamiféle űrhajókon) érkeztek a szigetre.**

A szigeten tehát több, akkor már évezredek, sőt talán évtizedek óta fennálló életközösség legerősebb fiai és lányai találkoztak össze, így lettek Ataisz lakosai többek közt a sakszíták, Uruk népe, az agabák, a maják, az indijók, a kanakok és a hun törzsek (fehér és fekete hunok) népeinek ősei. (A kanakok a mai napig ott élnek, ők a hawaiiak ősei.)

Nyoma sem volt ellenségeskedésnek, nehéz helyzetük egyenesen vezette őket arra, hogy megszervezzék az életet maguk körül. Ebben nyújtottak jelentős segítséget a káltesi tudású emberek tanácsai. Később őket emelték maguk fölé vezetőkné.

A szigeten az emberevés beszüntetése után az állattenyésztés és a teraszos földművelés kialakítása történt meg, egyúttal gazdag kereskedelem és kézműves ipar alakult ki. Az előbbihez járul a pénz megléte, amelyet a sziget Kékleny hegységének ércéből állítottak elő (amolyan váltó, értékjelölőként), az utóbbihoz pedig az úz nép, a mai palóc (pal úz), grúz (gara úz) és a szibériai tung-úz őse, amelyet mint ősi kézműves népet említ a palóc regevilág.

Kr.e. 12.000 táján egymást követően számos káltesi csoport érkezett Ataisz szigetére. Ezen csoportok új technológiákat hoztak magukkal, hittudományi ismereteket és megkezdték a földi emberek oktatását. Ebben a több turnusos leszállásban érkezett egy hihetetlen magas tudású, páratlan fényességű asszony, Ardvisura Anyahita, akinek elképesztő bölcsessége mind a mai napig a világunk szellemi öröksége.

Az ataiszi iskolarendszerről azt ismerjük, hogy az úgynevezett nyolcas képzésben a választott és legrátermettebb tanfejedelem irányítása mellett pateszi², sámán, pap, tárkány, lovas, testügyesség, gyógyítás és beavatotti képzés zajlott.

A SZIGET SÜLLYEDÉSE, A KITELEPÜLÉS

Ataisz fokozatos süllyedése 70 évig tartott (i.e. 5070-5000), de Kr.e. 5038 után már nem élt rajta ember. Ataisz mellett más szigetek is elsüllyedtek, hiszen a vízszintemelkedés más területeket is érintett, így egy Amú és egy Marja nevezetűt is. Onnan is voltak kivándorlók.

Paál egy levéltöredékben leírja és megnevezi, hogy Ataisz fejedelmei mind úton voltak amikor a sziget süllyedni kezdett, éppen azért, hogy a lakosság jelentős része, valamint a magas tudásúak évezredes titkait tartalmazó szent ládák megfelelő biztonságba kerüljenek.

Eridu hajósvezér már Kr.e. 5070-ben elindult 3 hajólánccal és Kr.e. 5064-ben megalapította a közel-keleti Eridu városát. Larsa vezér együtt indult el Buda fejedelemmel (i.e. 5088-5027, Armogur és Ilgaré fia), akiknek hajóútja Kr.e. 5056-5050-ig tartott. Buda kegyhelyet emelt a mai Dél-Iraktól még délebbre, amely részt akkor még nem mosott tengervíz.

Nippúr hajósvezér Kr.e. 5042-5038-ig tartó útjára 25 hajó élén indult el. Ők India felé (Samasna-föld³) indultak, amely út során leányának hajója egy viharban elsüllyedt.

Suva vezér hajója dél felé hagyta el Ataiszt, és a Csendes-óceán déli szigetvilágában máig ismerhetjük emlékét, hiszen a Fidzsi szigetek fővárosa az ő nevét viseli.

Ha népek szerint vizsgáljuk a kitelepülést, akkor a forrásokban azt találjuk, hogy az Anyahita követő Egyistenhívők⁴ uruk népével a Ráten és a Tigris folyók mellett telepedtek le, vagyis a legmagasabb beavatotti kör a később sumérnak nevezett népek ősi területén telepedett meg, bár akkor még Szumér, a kis vezér, akiről később nevüket kapták, meg sem született⁵.

Az indijó-törzsek az Indus vidékére költöztek. A saka-szíkták Párszi-földön és a Pamír hegység alján telepedtek le. Kuzskó fejedelem népével a közép-amerikai Kuzskó-földjén talált otthont⁶, a síksági kun népek Suva vezetésével a déli szigetvilágba vándoroltak. Az agabák a Kitaj Nagyföld (Kína) tengerpartján (Kelet-kínai tenger, Sárga-tenger) telepedtek meg, a hun törzsek pedig az Encs-folyótól Agaba szállásterületéig (Agaba-óm) lényegében végig egész Ázsián át meghonosodtak.

Ataisz pusztulása nagy világcsapásként maradt meg az ősemlékezetben. Az északi és déli jégmezők megolvadtak és a hatalmas víztömegek megemelkedtek, majd jelentős éghajlatváltozás állt be. Olyan kataklizma volt, ahol a vulkánok az égbe repültek és számos sziget tűnt el a semmibe, míg más helyek a víz alól egy csapásra szárazföldi kiemelkedések lettek.

² Papi tisztség megnevezése

³ Samasna (teljes neve Samasna-Pisti) a Közel-Keleten Buda leányát, Arant vette feleségül és így Buda után Uruk második királya lett

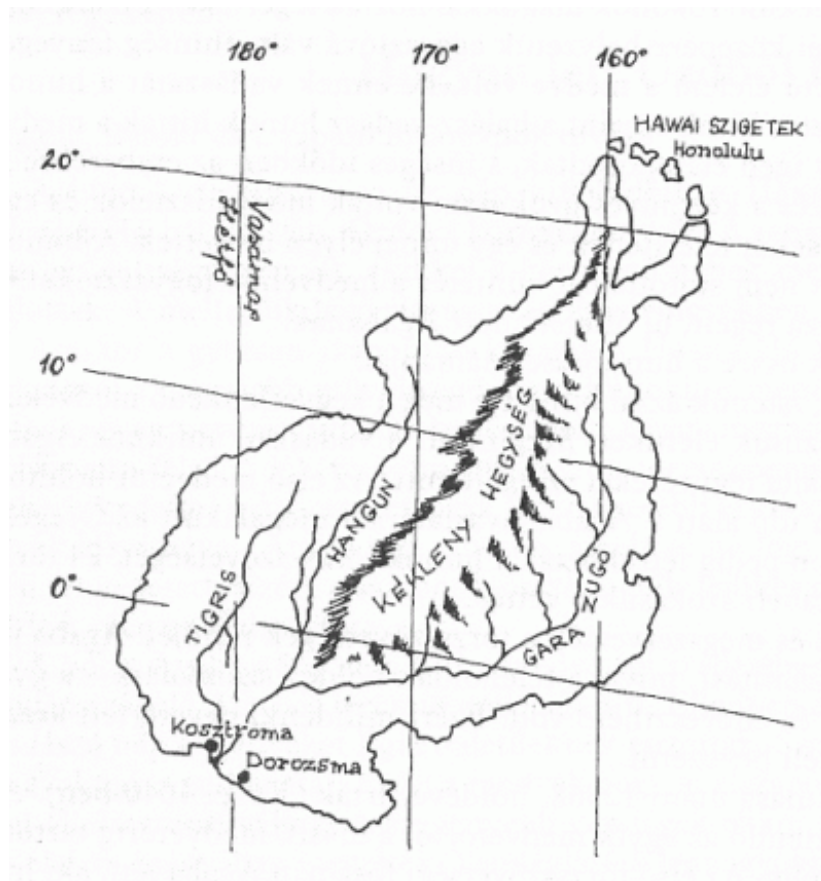
⁴ Ataiszon számos nép élt és azok között megannyi-féle hiedelemvilág létezett. Anyahita egy olyan tant, hitvilágot hozott be közéjük, amely az Egyetlen és Élő Isten működésével, azaz a legmagasabb szintű kozmikus filozófiával volt összefüggésben. Követőik az Ósmagyar Egyház tagjai Egyistenhívők voltak

⁵ A palóc regevilág szerint Szumér akkor kapott szerepet a történelem színpadán, amikor a mai Irak területén a folyókört sűrűn elárasztotta a tenger áradata. Ő volt az, aki egy ilyen áradást követően visszavezette a Szavárd, Kurd és Mari birodalom-belieket, így őket együttesen nevezték el suméroknak, noha feltehetően valamennyien ataiszi menekült (áttelepült) szkíták, hunok, urukiak stb. voltak

⁶ ld. a dél-amerikai térképen Cusco városát a nyugati tengerparton

A nagy kataklizma és a vele járó pusztulás mögött az Urál vidéki népek mitológiájába zárva olyan metafizikai harcokról kapunk képet, amelyből kiderül, hogy az Égi Lakók azért harcoltak egymással, mert nem mindenki akarta, hogy az a magas tudás a Földre jöjjön. Egy bizonyos Hárpia-Tórem több ízben a Holdat a Földünkhöz vágta, amelyből az egyik esetben sikerrel járt.

Az Ataisz süllyedésekor lezajlott égi háború nem az egyedüli a Föld történelmében, hiszen meteor becsapódásnak, holdütődésnek vagy jégüstökösök érkezésének más korokban és más méreteken is vannak nyomai a földi történelemben avagy a geológiában.

*Ata Izisz cethal alakot öltő szigetbirodalma
a Csendes-óceán közepén. (Kb. Kr.e. 13.000-5.038.)*

IV. AZ AGABÁK TÖRZSE

Az agabák népe AGABA beavatott fejedelem után kapta a nevét. Az Agaba beszélő név, mely öreg medvét jelent utalva a medve, mint égi törvényt betartó, azaz bíró szerepkörére és nem kizárt, hogy a Nagy Medve csillagképhez is lehetett „némi” kapcsolata.

A palóc regevilág több Agabát különböztet meg. Az első még messze Kr.e. 5000 előtt élt Ataisz szigetén és Anyahita családjába tartozott, s mi több az égi beavatottak egyik tagja volt.

Az Ordoszban, Kr.e. 4040-ben újra egységesítő vezető, akit szintén Agabának hívtak, ennek az égi eredetű vérvonalnak egy későbbi, de szintén jeles képviselője volt.

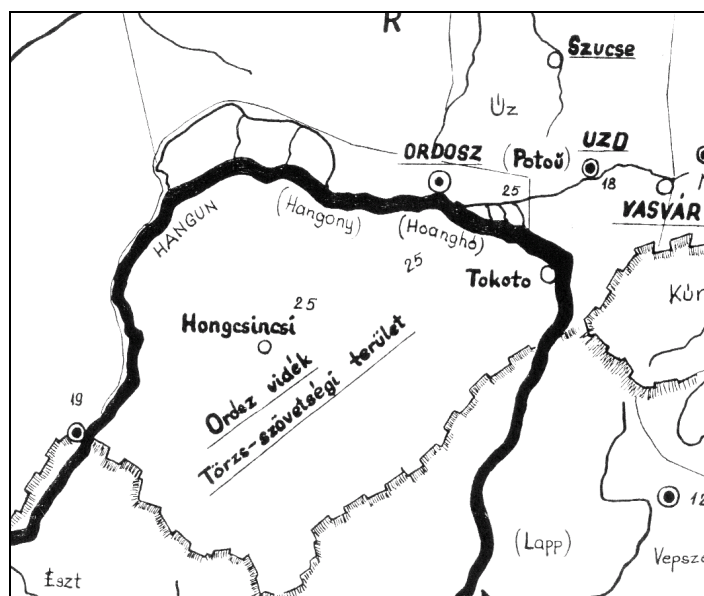
Az ős Agaba, még Ataiszon, a legnagyobb műveltségű női tanítónak, Anyahitának volt az egyik gyermeke. Nem vagyok egészen biztos afelől, hogy fizikai értelemben kell érteni az anya és fia kapcsolatát Agaba esetében, mert míg néhány fiú Van, Él, Úr bizonyosan Anyahita tényleges gyermekei voltak, addig néhányan mások szellemi értelemben lehettek fogadott gyermekek, amelyet a regevilág már mint családi köteleket örökít meg.

Ataisz süllyedése után – a leírás szerint – 1016 holdévig bolyongtak az agabák az ember-evők birodalmában, amelyet (1 napév = 13 holdév számolással) 78,15 napévre számolhatunk át, vagyis Kr.e. 5038-4960 között történik mindez.

Kr.e. 4960-tól az agabák aztán partot értek a mai Kelet-Kínai Tenger partjainál, bár valószínű, hogy a partvidék nem ott húzódott akkoriban, ahol a mai térképek mutatják. A Hangun-folyó torkolatánál telepedtek le, és megalapították Agaba-óm városát, amely végül is annyit jelent, hogy Agaba vezette szellemi (életfás) központ.

Ezen a helyen 11.952 holdévet töltöttek, amely a már ismert számolás alapján 919 évet jelent, majd Kr.e. 4041-ben kénytelenek voltak beolvadni a Hangun partján békében élő hun törzsek közé. Erre azért került sor, mert a tengerparton a dél felől nyomuló kínai törzsek elűdzték őket.

A regevilág legismertebb Agabáját Kr.e. 4040-ben fősámánnak választották Ordoszban. (Akkoriban a szellemi élet vezetőjének többféle elnevezése volt, és csak nagyjából ezer év óta egységesítették ezt a titulust táltosra. A sámán mellett használták a bát, a piaik és a pateszi fogalmakat is, amelyek leginkább a Föld különböző tájegységeihez köthetőek.)

Ordosz kiépített környezete, amely legalább ezer évvel az ataiszi agabák megérkezése után alakult ki. Az Ordosz vidéket délen keresztbe szelő vonal a későbbi Kínai Nagy Fal, amelyet a kínaiak építettek a hun törzsek elleni féltükben.

AGABA REFORMJAI

Kr.e. 4040-ben a hunok, az agabák és más népek szövetségében megszületett a HUN TÖRZSSZÖVETSÉG⁷, a hun fajú népek törzsszövetségbe tömörülése egy szellemi vezető alatt. Ez az első választott vezető Agaba volt, ki így 20 éves időtartamra fősámáni tisztséget nyert.

Felesége, Rima asszony szervezte meg azt a nőiskolát és későbbi nőtársadalmat, amely elengedhetetlen kiegészítője és párja a törzsszövetség társadalmában fontos szerepet betöltő harcosoknak. Rima Ordoszbán tartott iskolájába mindenholnan özönlöttek a fiatal lányok, mert nemcsak alapos képzést kaptak, hanem az itteni lányok szinte kivétel nélkül az iskola végére elkelték.

Agaba reformjai között elsődleges volt a sokféle, világ-katasztrófát túlélte és mindenholnan odavetődött törzsek között **a szellemi élet egyeztetése**, azaz az egységes mitológia megalkotása és elfogadtatása.

Új időszámítást vezettek be, mely a medvetorra épült, és a mai napig tartó számsorában jelenleg a 6049-ik évet írjuk. (A medvetor hava január, így akkor fordult az év).

Az írás művészete nem volt új keletű 6000 évvel ezelőtt. Az írást már Anyahita alkalmazta Ataisz szigetén, bár kétségtelen tény, hogy nem egyféle írásmód volt használatban. Agaba **egységesítette a törzsek által hozott írásmódokat**, amelyek akkor is és azóta is rovással készültek, s ez majdnem változatlanul átöröklődött a mai székelyek rovás karakterei közé. De nem csak a székelyeknek volt rovása.

Ha volt egységesített rovásjelrendszer, akkor lehetőség nyílt és szükség is volt a **történelmük lerovására**. Így indult el a Hun Törzsszövetség rovásírási hagyománya, mely mind a mai napig tart. Ez azt jelenti, hogy a bolygó szellemi vezetése, az Élet Templomából⁸ mindenkor megválasztja a fősámánt (szellemi élet vezére), az aranyasszonyt és a rovókat, akik hitelesen megőrzik az örökkévalóságnak és a mindenkori földi emberiségnek a hun népek hiteles történelmét.

Agaba fontos tette volt, hogy a törzsek emlékezetéből is **kitörölte az emberevés** gondolatát, mert magas szellemi látása folytán tudta, hogy mi vár egy olyan emberiségre, amelyik a saját embertársát eszi meg, vagy épp az agyvelejét szívja ki. Ataiszon már maga Anyahita is erősen küzdött ennek a tünetnek a felszámolásáért, ezért vezetett be földművelést, állattenyésztést a barbár, de korábban létező szokás teljes felszámolására.

⁷ Kr.e. 4040-ben a következő törzsek lettek a Törzsszövetség tagjai (24): türk, kaza-hun, széki-hun, bolgár, jász, lett, manysi, mari, komi, csuvasz, vepsze, tatár, kun, manzsú, kabar, mordvin, úz, suoma, vót, baskír, észti, újgur, mongol és avar törzsek

⁸ Az Arvisurák szellemi központja, az Élet Temploma őrizte minden szövetséges nép krónikáját, rokonsági beszámolóját, szellemi felfedezését, az emberiség összeadott kultúrkincsét. Ezt az Élet Templomát Ordoszból az i.sz. 370 után meginduló hun népek hozták Európa felé, és tették le az alapkövét itt, gyönyörű hazánkban Atilla, a hun világkirály korában, s itt is maradt Vajk (Szent István) koráig, ekkor azonban biztonságba kellett menekíteni tőlünk keletre. A szellemi hagyaték a Föld több pontján rejtve nyugszik, várja talán egy nyugodtabb kor eljövételét, talán egy, a tiszta szellemre nyitottabb emberiség eljöttét, hogy feltárva önmagát előadja Anyahita minden gyöngyét.

V. A TÓREM MITOLÓGIA

A Tórem mitológia az urál-altáji népek mese és mondavilága. Ahogy a fentiekből már kiderült, az egyesülő törzsek különféle hitvilágai a Kr. e. 4040-es első medvetori ünnepeken alakultak egységes mitológiává, mely ötezer évig mozzgó ereje volt a 24 Hun Törzsszövetségnek.

Eredeti formájában a manysik, illetve az obi-ugorok őrizték meg legtovább és legteljesebben, a többi népnél a jelenlegi világvallásokra való áttérés után (kereszténység, mohamedán vallás, buddhizmus stb.) többé-kevésbé megsemmisült, ám Finnországtól, illetve a Kárpát-medencétől kezdve a Csendes-óceán partvidékéig, az Urálon és a Kaukázuson, Mongólián és Kelet-Szibérián keresztül egészen a Japánhoz tartozó Hokkaidó szigetéig nyomon követhető ez a hiedelemvilág.

A hitvilág két fő témakörből áll: a politeista (többistenhit) szemléletű Tórem-hitből, valamint az ehhez kapcsolódó medvekultusból. A Tórem-hit szerint a földfeletti világ hét rétegből, azaz hét égboltból (mennyországból) áll. A hét eget vertikálisan a Világfa, vagy más néven az Élet-Fája köti össze egymással. A teremtés felülről lefelé indul:

A Tórem teremtéstörténet első mozzanatai...

I. A HÉT ÉG BENÉPESÍTÉSE

[I.1.] A mi Atyánk a Mennyei Szent Birodalmat a hetedik mennyországból, a legfelsőbb égen alkotta meg. Ott épített magának egy aranypalotát és hozzá egy gyönyörű kertet. A kertben egy igen magas hegy állt, aminek tetején egy igen magas fa nőtt. Ez volt az Életfa.

[I.2.] A mi Atyánk, Ata Izsiz gyermekei ennek a fának a tetejéről indították el a Napot, a Holdat és valamennyi csillagot. Ezen a fán minden madár fészket rakott és a fa körül mindenféle állat élt.

[I.3.] A fa mögötti fennsíkon állt egy kristálytisza vizű tó, amelyben mindenféle vízi állatok úszkáltak. Ez a tó volt az Élet-vize. Az Élet-vize táplálta az Életfát.

[I.4.] Az életfa mellett állt egy szent barlang. Ebben a barlangban medvék éltek, akik szentek voltak, és Ata Izsiz gyermekei a kis bocsokkal játszadoztak.

[I.5.] Az Életfa éltető gyümölcseiből a mi Atyánk leszakított egyet, ledobta a hatodik égből, és ráengedett az élet vizéből. A hatodik égen fa nőtt ki, amelynek ágai elérték a hetedik mennyországot.

[I.6.] Ata Izsiz ekkor elküldte fiát, Sis-Tóremet, hogy családjával népesítse be a hatodik eget. Így történt.

[I.7.] Sis-Tórem családja nagyon elszaporodott. Ő is ledobott egy almát a Életfájának terméséből az ötödik égből. A kis fácska idővel elérte a hatodik eget és Sis-Tórem leküldte legkedvesebb fiát, Numi-Tóremet, hogy családjával népesítse be az ötödik mennyországot. Így történt.

[I.8.] Numi-Tórem a Felső Mennyei Szent Birodalom mintájára az ötödik mennyországból felépítette saját aranypalotáját, amely népesedő családjának idővel már kicsinek bizonyult. Ekkor életfájának egy kicsinyke magját ledobta a negyedik égből, hogy fiai versenyre kelve a fán lemelve mutassák meg, hogy melyikük a legéltrevalóbb.

[I.9.] Nemes versengés indult meg a negyedik égen, amelyből Numi-Tórem hetedik és egyben legkisebb fia került ki győztesen. A mi Atyánk, a mennyei Ata Izsiz kinevezte őt Világfelügyelő Aranyfejedelemnek és feladatokat bízott rá.

[I.10.] Megkérte őt, hogy gondozza a Tóremek alkotásait, rendezze az Égi-Jószellemek és Égi-Rossz Szellemek birodalmát, valamint a teremtett Égi-lelkek sorsát.

[I.11.] A Világfelügyelő Aranyfejedelem a negyedik égben mindegyik testvére számára felépítette az összesen hét aranypalotát és a negyedik eget hét aranybirodalomra osztotta fel.

[I.12.] Ezután a negyedik ég életfájáról származó Magból elültette a harmadik ég világfáját, amely kinőtt és felért a negyedik mennyországig.

[I.13.] A harmadik égben a Jó-Szellemek birodalmát rendezte be. A harmadik ég teteje az aranyos égbolt lett. Ez választotta el a negyedik égtől.

[I.14.] A második mennyországban szintén életfa nőtt, amely felért a harmadik éig. A második ég teteje az ezüstös ég volt. Ebben a világban az Égi-Rossz Szellemek kaptak helyet.

[I.15.] A második mennyország életfájának gyökere leért az első égbe, ahol a mi Atyánktól, Ata Izisztől származó lelkek fognak élni. A második eget a vas ég választotta el az első égtől.

[I.16.] Az első égben állt egy nagy tó. Annak közepén volt egy kis sziget, amelyből kihajtott a Tóremek Világfája, amelyen át a Jó és a Rossz szellemek feljuthattak a középső és a felsőbb egékbe a Tóremek parancsára.

[I.17.] A Világfelügyelő Aranyfejedelem megalkotta a Nagy Teremburát, amely a középső világot elválasztotta az alsó világtól. Ezt a kék színű sátorlepedőt nagyon erősnek alkotta meg az Aranyfejedelem, hogy az Égi-Lelkek az alsó világot és azok csillag-ablakait elbírják tartani.

[I.18.] Ezeken a csillag-ablakokon figyelik az ősök az utódaikat, hogy mennyire érvényesülnek erkölcsük a földi szinteken.

[I.19.] A Terembura alatt élnek Ata Izisz teremtettjei, az emberek.

II. ATA IZISZ ÉS ÉDA ASSZONY

[II.1.] Ata Izisz az ősi éjszakában hét eget teremtett. A legfelső égbe két palotát épített, az Aranypalotát magának, az Ezüstpalotát feleségének, Éda asszonynak.

[II.2.] Éda asszony az Égi lángon Élet eledelt készített. Ehhez az ezüstkorsójával, a sötét szárnyaival a tátongó sötétségbe repült és égi nedűt gyűjtött. Ata Izisz eközben az örök lángot élesztgette.

[II.3.] Éda szárnyacsapkodása nyomán ősi Szél támadt, amelynek forgatagában Éda megtermékenyült és az aranypalotába aranytojást, az ezüstpalotába ezüsttojást tojt.

[II.4.] Minden alkalommal, amikor Éda asszony kiséperte mindkét palotát igen sok arany és ezüstpor repült a tátongó mindenségbe.

[II.5.] Ata Izisz az örök lángon melegíteni kezdte az aranytojást, melynek héja felpattant és nagyon sok tüzes hab tört ki belőle, amit az ősi Szél a nagy mindenségbe sodort.

[II.6.] Éda az ezüsttojással ugyanezt tette, amelyből jégfehér hab keletkezett. Ezt az ősi Szél a tüzes nap után sodorta. Így lett Világosság, amely a nagy Mindenség aranyporát a Szél asszony hatására gyors forgásba hozta.

[II.7.] Mindenféle port magával ragadott és hatalmas tûzgolyóvá növe forgásba lendült s megvilágította a nagy sötétséget.

[II.8.] Éda ezüstös Holdja minden pára és eső cseppel magához rántott és jéggé fagyasztva vánszorgott a tüzes nap után.

[II.9.] Szél asszony munkája során a Nap és a Hold hatására esőfelhők keletkeztek, és esővel, hóval és jéggel verték meg Ata Izisz arany és Éda asszony ezüstpalotáját.

[II.10.] Az Élet eledelt sokszor nem ették meg, hanem a két palota közé öntötték, amelyből a csapadékok hatására Élet-Mag keletkezett és kinőtt belőle egy óriási fa.

[II.11.] Ennek a magas fának a tetejéről Ata-Izisz a Nap forgását szabályozta, míg Éda gyakran elrepült a nagy Mindenségbe és csak minden negyedik hét napján indította el a Holdat és ekkor szabályozta meg a Hold forgását.

[II.12.] Ezért a bárány-felhők, suba-felhők, sötét-felhők és havas-felhők egymást kergették.

[II.13.] Az Élet vize körforgássá alakult és megtermékenyítette Ata Izisz birodalmát.

[II.14.] Amíg Ata Izisz a hetedik ég birodalmát szabályozta, addig Éda a sötét szárnyaival mindig elrepült és minden negyedik hét napján jött haza és mindig tojt egy-egy arany és ezüst tojást, amelyből az Örök lángon a nagy természet Istenei keletkeztek és azokat Éda nyomban útba indította.

[II.15.] A sok röpködés utáni megtermékenyülést Ata Izisz megsokallta, és amikor Éda aludni tért, álmat lehelte a felesége minden tagjára, szárnyait letördelte, hogy a paloták takarításával foglalkozzon inkább és ne avatkozzon bele az Életnek Rendjébe.

[II.16.] Még a kezdet kezdetén az ősi Szelek Asszonyának egy leánya született, ez volt Éda, akinek Ata Izisz letördelte a szárnyait.

[II.17.] Napokig vérzett Éda mindkét szárnya helye. Ata Izisz gyógyító írt cseppentett a sebekre és egy pár nap fordulat után, sebei begyógyultak.

[II.18.] De minden negyedik hétnek a napján a Hold útba indításakor Éda asszony sebhelye vérezni kezdett, melyet még Ata Izisz sem tudott meggyógyítani.

[II.19.] Ata Izisnek Éda asszonytól hét leánya és hét fia született, akiket igen gondosan neveltek fel.

[II.20.] Leányaik voltak: Teje, Éra, Tenő, Móni, Póji, Téli és An.

[II.21.] Tórem fiak voltak: Aká, Oki, Ari, Ipe, Apé, Aki és Sis-Tórem.

A Világfa lakói közül sokat megismerhettünk a fenti Paál által lejegyzett sorokból. A rege során még több lakó is bemutatásra kerül, így a továbbiakban Egyenként rendszerezve olvashatunk róluk:

VII. ÉG

Ebben az égben, ahogy azt a fenti történetben láttuk, Ata-Isisz és Éda asszony él.

ATA-IZISZ a mennyei szent birodalom és a hét ég teremtője, az Atya-Isten. Dédapa az istenségek között, aki az ősi éjszakában hét eget teremtett, s a legfelsőbb Égbe palotákat épített: az aranypalotát magának, az ezüstpalotát pedig a feleségének, Éda asszonynak. Legnagyobb gondja az volt, hogy az örök Égi lángon az Élet-Eledelét elkészítse. Ő szabályozza a hetedik Ég birodalmát, ő és mozgatja az egész világot, mivel mozgás nélkül nincsen élet.

ÉDA ASSZONY Ata-Isisz (Atyaisten) felesége a legfelsőbb égben. Az ősi Szélasszony leánya. Az ezüstkorsójával, sötét szárnyaival a tátongó sötétségbe repült és az Élet-Edényébe égi nedűt gyűjtött az étkezéseikhez. Amíg férje, Ata-Isisz az örök-lángot élesztgette, addig Éda mindkét palotát (ezüst és aranypalotát) kiséperte. Minden alkalommal igen sok arany- és ezüstpor repült a tátongó mindenségbe. Éda szárnyacsapkodása nyomán ősi szél támadt, amelynek forgatagában Éda megtermékenyült, és az aranypalotába aranytojást, az ezüstpalotába ezüsttojást tojt. Éda sötét szárnyaival mindig elrepült és csak minden negyedik hét napján jött haza. Mindig tojt egy-egy arany- és ezüsttojást, amelyből az Örök-lángon a nagy természet Istenei keletkeztek, akiket Éda nyomban útba indított. Ata-Isisz letördelte a szárnyait, hogy a paloták takarításával foglalkozzon inkább, és ne avatkozzon bele az Életnek-Rendjébe. Napokig vérzett Édának a két szárnya helye, de Ata-Isisz gyógyító írt cseppentett a sebekre, és egy pár nap után a sebei begyógyultak. Ellenben minden negyedik hétnek a napján, a Hold útbaindításakor a sebhelye vérzett, melyet még Ata-Isisz sem tudott meggyógyítani. Ilyenkor nagyon sajnálta a dolgos feleségét, akit olykor megsimogatott és ebből a simogatásból 7 leánya és 7 fia született Édának. Lányok: Teje, Éra, Tenő, Móni, Póji, Téli, An. Fiúk: Aká, Oki, Ari, Ipe, Apé, Aki és Sis-Tórem.

VI. ÉG

A hatodik égben **SIS-TÓREM** él feleségével, **ÉVÁ**val, a Déli Szélasszony leányával. Sis-Tórem volt Ata-Isis legidősebb fia, az Istenek-Örege, aki apja utasítására benépesítette a hatodik eget. Testvére Pécs-Asszony, a szerelmesek Tóremje.

Sis Tórem felügyel mindenkire, az ő engedélyével mehetnek fel a földi emberek lelkei a szivárványhídon jóságuk szerint valamelyik mennyországba.

V. ÉG

Az ötödik ég lakói közül már jóval többet mutat be az Arvisurák:

NUMI-TÓREM (az úzok hite szerint az öreg isten) volt Sis-Tórem legkedvesebb fia, ő népesítette be az ötödik eget. Felesége Joli-Tórem, a Föld-Anya, akivel hét fiuk született.

JOLI-TÓREM (az úzoknál Föld-Anya) az égi lakók gazdaasszonya, az úzok védője volt. Amikor Sis-Tórem, Ruda-Tórem üstjéből a tüzes golyókat szertegurította, minden Égi-lakót megbízott azzal, hogy golyóját figyelemmel kíséresse, s a Föld Joli felügyelete alá került. Sis-Tórem azonban nagyon sok munkával látta el őt, ezért mindig fáradt volt. Mikor Joli egyszer ebédet vitt Ruda-Tóremnek az égi kovácsműhelybe, kimerültségében elaludt. Sis-Tórem bízta fiát, Numit, hogy ellenőrizze feleségét. Numi látván az alvó Jolit nagyon megharagudott feleségére, és az Ezeröles láncon a Földre leengedte, ahol korbáccsal megverte. Joli bánatában ekkor hozta világra hetedik fiát, a Világfelügyelő Aranyfejedelmet. A Földanya nem mindig az egekben él, gyakran itt van köztünk.

KALTES-ASSZONY a tüzes golyók közül a Szíriuszt kapta, amire felügyelnie kellett. Ő volt az Élet-anya, így birodalmában élénk életet teremtett. Mikor először járt a Földön, embermagasságú víz borított mindent. Sógornője, Joli-Tórem megkérte, hogy vigye el a bűvár kacsát, és iszapot, majd követ s végül földet hozzon fel a víz alól, hogy az ezeröles láncon megtekintesse a saját golyóját. Kaltes asszony megtette, majd megparancsolta a vöröshasú cethalnak, hogy tartsa a hátán ezt a hordalékot, melyen életet teremtett, így neki köszönhetjük az életet a Földön. Férje Kabul-Tórem volt.

KABUL-TÓREM: Kaltes-asszony férje. Megszökött a legfelső égből, mert Sis-Tórem annyi munkával látta el mindig, hogy a munkában megszakadt.

KEMI-ASSZONY, a medvék anyja Numi-Tórem szolgáló leánya volt. Sis-Tórem, aki nagy ellensége volt, megparancsolta neki, hogy gondozza a hideg Holdat és ő rakja fel mindig a platina-pályára. Eredetileg az Arany-égben élt, ám Sis testvére, Pécs-Tórem kérésére száműzte előbb az Ezüst-égbe, majd a Vas égbe, ahol a jószívű Joli-Tórem vette pártfogás alá és az Aranypalotába fogadta szobalánynak. Céda természetű volt, minden férfit meg akart hódítani, ezért Pécs asszony és Sis-Tórem megállapodása értelmében Kemi lett az első gyűrűvel jelzett foglalt menyasszony, Numi hozzáadta Ruda-Tóremhez. A szófogadó leány sok gyermeket szült az erős és szorgalmas Ruda-Tóremnek. Munkájukkal mindhárom égnek a lakhelyeit kiépítették és lakályossá tették. Első fia a medve volt.

RUDA-TÓREM: Vasforraló égi kovács. Sis-Tórem reá bízta a tüzes üst gondozását és a nap feltevést minden reggel a platina-pályára. Rudának éjszakánként ébren kellett őrködni, míg Numi-Tórem háza népe esténként aludni tért a mennyei Aranypalotákban. Ezenkívül ő lett a nagy Terembura „mindig morcos” éjszakai felügyelője. Továbbá megbízta azzal is,

hogy minden égi lakó részére ezeröles láncot készítsen, amelyeken leereszkedhetnek a saját golyóik ellenőrzésére. Numi megbüntette azzal, hogy Kemit, a szolgálólányt kellett feleségül vennie. Sok gyermekük született.

PÉCS ASSZONY: A szerelmesek Tóremje. Mivel féltékeny volt Kemire, alsóbb világokba küldette le testérével, Sis-Tóremmel. Pécs asszony feladata minél több leányt Égi-jegyves menyasszonnyá és ifjút Égi-jegyves vőlegénnyé tenni.

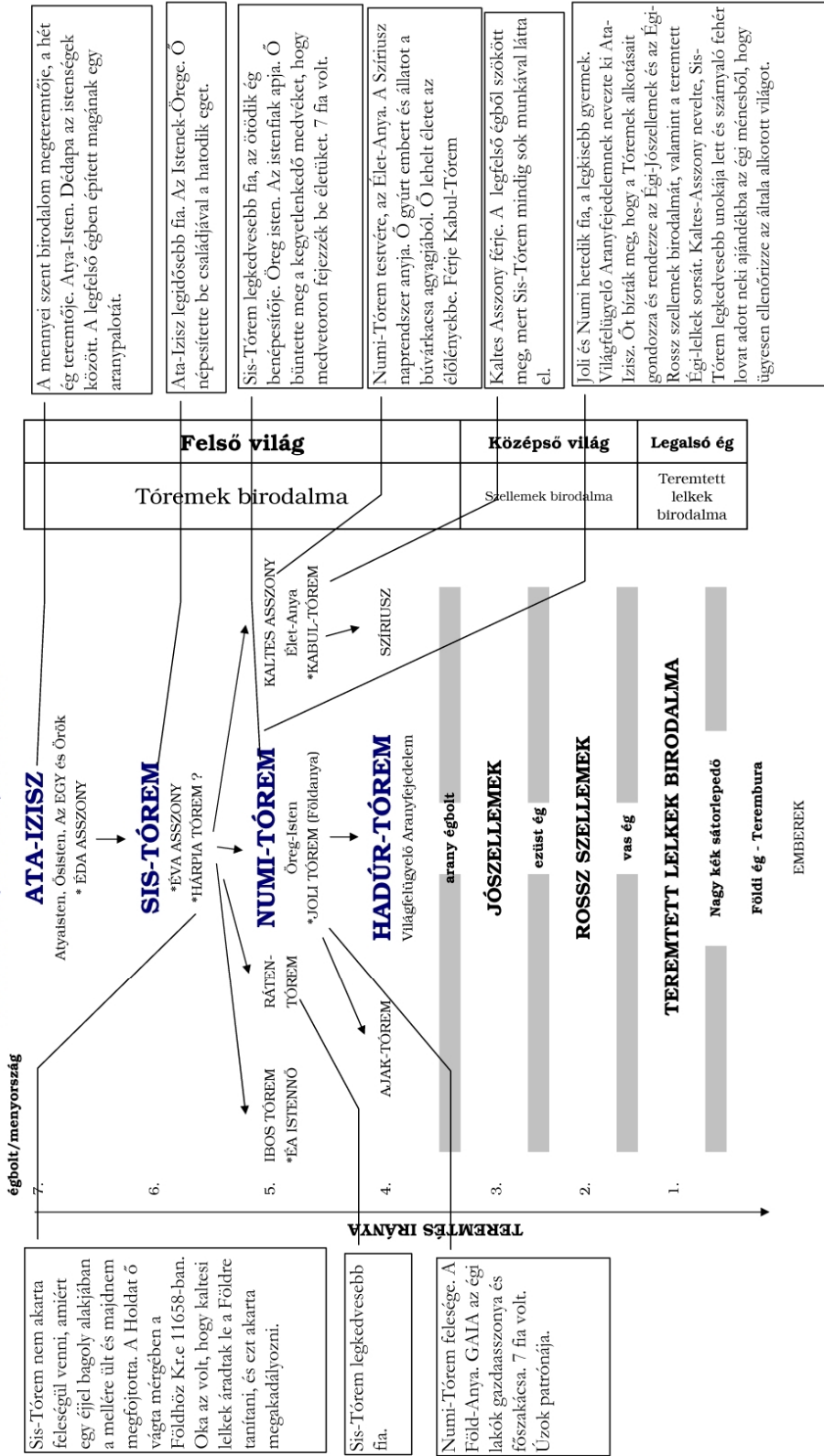
IV. ÉG

Itt él a **VILÁGFELÜGYELŐ ARANYFEJEDELEM**, más néven **HADÚR-TÓREM**, a manysik védője. Ő volt Numi-Tórem és Joli-Tórem hetedik fia, legkisebb gyermeke. Joli-Tórem bánatában férje kegyetlen korbácsolására szülte meg a hetedik fiút, akit titokban nevelt.

Ata-Isis őt jelölte ki Világfelügyelő Aranyfejedelemnek, feladat az volt, hogy a Tóremek alkotásait gondozza és rendezze az Égi-Jószellemek és az Égi-Rossz Szellemek birodalmát, valamint a teremtett Égi-Lelkek sorsát.

Ő ültette el a harmadik égben Ata-Isis világfáját. Itt készített helyet a Jó-Szellemek birodalmának. A második égben ugyanezt tette a Rossz-Szellemek részére. Kaltes-asszony a kisfiút arra nevelte, hogy a gyorsan szaporodó embereket az élet harcaiban megsegítse. Később ő lett Sis-Tórem legkedvesebb unokája, aki szárnyaló fehér lovat adott neki ajándékba az égi ménesből, hogy azzal ellenőrizze a világot.

A Tórem-hitű népek mitológiája AZ ÉLETFA (VILÁGFA) FELEPÍTÉSE

MELLÉKLET

Arvisura fősámánok (a hun törzsszövetségi szellemi élet vezetői)
Kr.e. 4040-től, a Hun Törzsszövetség újraalakulásától máig

1. Agaba i.e. 4040	60. Aldir i.e. 3054	120. Zim i.e. 2097
2. Batour i.e. 4020	61. Orda i.e. 3082	121. Ola i.e. 2085
3. Uzapani i.e. 4000	62. Tetti i.e. 3060	122. Tas i.e. 2063
4. Baratony i.e. 3981	63. Csakorán i.e. 3048	123. Turuhasz i.e. 2045
5. Kálos i.e. 3965	64. Angáj i.e. 3020	124. Barguza i.e. 2022
6. Bazsama i.e. 3947	65. Szaduri i.e. 2985	125. Csiripula i.e. 2000
7. Ozok i.e. 3924	66. Udehel i.e. 2974	126. Gijári i.e. 1994
8. Jukal i.e. 3905	67. Ülgen i.e. 2960	127. Káma i.e. 1977
9. Unukardé i.e. 3885	68. Abas i.e. 2948	128. Susán i.e. 1955
10. Dorod i.e. 3867	69. Jancse i.e. 2936	129. Jamszik i.e. 1936
11. Jajik i.e. 3849	70. Baksa i.e. 2928	130. Magadár i.e. 1918
12. Hangun i.e. 3828	71. Darmat i.e. 2908	131. Koprés i.e. 1900
13. Mutasvil i.e. 3804	72. Palde i.e. 2900	132. Uszirten i.e. 1890
14. Kaám i.e. 3790	73. Ispura i.e. 2892	133. Amenha i.e. 1873
15. Gizerák i.e. 3775	75. Bulugat i.e. 2870	134. Jamal i.e. 1859
16. Baktra i.e. 3756	76. Armavira i.e. 2865	135. Muroma i.e. 1844
17. Etana i.e. 3734	77. Mongokurda i.e. 2860	136. Mojun i.e. 1821
18. Dajkán i.e. 3710	78. Arguza i.e. 2855	137. Anitás i.e. 1805
19. Mokrin i.e. 3691	79. Urarba i.e. 2851	138. Ugunjár i.e. 1792
20. Arszak i.e. 3676	80. Kojou i.e. 2845	139. Kuserbál i.e. 1770
21. Kojlum i.e. 3652	81. Bahial i.e. 2840	140. Tóla i.e. 1750
22. Tiros i.e. 3640	82. Eridu i.e. 2835	141. Szöreg i.e. 1705
23. Telofán i.e. 3621	83. Szakan i.e. 2825	142. Uvacsán i.e. 1690
24. Burony i.e. 3602	84. Imola i.e. 2820	143. Tuliás i.e. 1675
25. Bazsnyik i.e. 3584	85. Bihar i.e. 2810	144. Riga i.e. 1675
26. Báta i.e. 3530	86. Demő i.e. 2790	145. Béla i.e. 1650
27. Barasz i.e. 3573	87. Tasmata i.e. 2780	146. Mursila i.e. 1645
28. Darró i.e. 3566	88. Hana i.e. 2760	147. Subari i.e. 1634
29. Buharata i.e. 3554	89. Bendzsín i.e. 2730	148. Rimus i.e. 1612
30. Jukagir i.e. 3542	90. Arkádi i.e. 2710	149. Káncs i.e. 1600
31. Szaka i.e. 3530	91. Babina i.e. 2680	150. Pusakál i.e. 1582
32. Belezár i.e. 3515	92. Magia i.e. 2662	151. Tagereliharod i.e. 1560
33. Ménes i.e. 3501	93. Halas i.e. 2651	152. Hatsas i.e. 1534
34. Bária i.e. 3588	94. Tarsim i.e. 2634	153. Ustyí i.e. 1500
35. Sumcsok i.e. 3478	95. Györi i.e. 2615	154. Hilok i.e. 1482
36. Histapé i.e. 3464	96. Abakun i.e. 2590	155. Adzsigil i.e. 1460
37. Alef i.e. 3452	97. Alep i.e. 2581	156. Zidal i.e. 1443
38. Peszing i.e. 3440	98. Bergyilla i.e. 2549	157. Turuhaska i.e. 1421
39. Ajnu i.e. 3428	99. Dzsagatáj i.e. 2530	158. Harapi i.e. 1400
40. Alamerit i.e. 3416	100. Vasuki i.e. 2515	159. Bitelga i.e. 1385
41. Szagáj i.e. 3403	101. Poszáda i.e. 2480	160. Oposur i.e. 1361
42. Satjala i.e. 3386	102. Sába i.e. 2470	161. Udokán i.e. 1334
43. Kassi i.e. 3354	103. Arnót i.e. 2460	162. Asarpaja i.e. 1317
44. Galvács i.e. 3352	104. Ilmér i.e. 2450	163. Marszinva i.e. 1302
45. Turu i.e. 3340	105. Kolami i.e. 2440	164. Monkurda i.e. 1288
46. Arad i.e. 3328	106. Amur i.e. 2396	165. Avancsa i.e. 1275
47. Glagal i.e. 3316	107. Halisa i.e. 2358	166. Tudhál i.e. 1261
48. Tekes i.e. 3304	108. Kucsum, i.e. 2331	167. Arnuvan i.e. 1249
49. Pinzer i.e. 3292	109. Szavárd i.e. 2308	168. Mazulas i.e. 1232
50. Nebó i.e. 3284	110. Mangszej i.e. 2290	169. Urami-Van i.e. 1218
51. Gudias i.e. 3270	111. Csitár i.e. 2275	170. Pitharis i.e. 1204
52. Mábár i.e. 3240	112. Irba-Bodács i.e. 2257	171. Káldia i.e. 1191
53. Samas i.e. 3226	113. Zutroh i.e. 2233	172. Korgutoga i.e. 1180
54. Kumandi i.e. 3204	114. Albasin i.e. 2210	173. Gisdabu i.e. 1171
55. Miszttag i.e. 3180	115. Samás i.e. 2190	174. Kizavadna i.e. 1157
56. Ména * i.e. 3165	116. Uszura i.e. 2171	175. Turuhani i.e. 1142
57. Tásmit i.e. 3151	117. Kara i.e. 2154	176. Kaska i.e. 1120
58. Miriduge i.e. 3130	118. Bucskal i.e. 2139	177. Emöd i.e. 1112
59. Tarbagatáj i.e. 3118	119. Szahal i.e. 2120	178. Iturap i.e. 1085

179. Eredes i.e. 1069
 180. Turuspát i.e. 1048
 181. Telgárti i.e. 1024
 182. Lak i.e. 1000
 183. Hiron i.e. 977
 184. Mosapad i.e. 952
 185. Tabar i.e. 927
 186. Barcigázad i.e. 900
 187. Halpan i.e. 878
 188. Mitrásgula i.e. 852
 189. Saramis i.e. 826
 190. Pannon i.e. 800-725
 191. Agéta i.e. 790
 192. Árpád i.e. 772
 193. Zandirhán i.e. 750
 194. Ména i.e. 734
 195. Mirgisze i.e. 717
 196. Ispakal i.e. 700
 197. Taharka i.e. 689
 198. Bartatu i.e. 678
 199. Nikó i.e. 662
 200. Megyes i.e. 655
 201. Ottmár i.e. 640
 202. Istáros i.e. 632
 203. Kövezsdvár i.e. 625
 204. Askél i.e. 611
 205. Nisa i.e. 600
 206. Zidan i.e. 586
 207. Manu i.e. 575
 208. Isztani i.e. 550
 209. Szaparada i.e. 545
 210. Asdód i.e. 539
 211. Apulán i.e. 528
 212. Budlija i.e. 517
 213. Ilmen i.e. 498
 214. Maros i.e. 485
 215. Mingerut i.e. 480
 216. Tasur i.e. 470
 217. Laza i.e. 460
 218. Zadorhán i.e. 452
 219. Tanjó i.e. 431
 220. Kabul i.e. 410
 221. Baglán-Merja i.e. 363
 222. Mádé i.e. 380
 223. Pirok i.e. 364
 224. Bakát i.e. 329
 225. Berend i.e. 323
 226. Matoh i.e. 305
 227. Opus i.e. 282
 228. Cabaj i.e. 250
 229. Hunbál i.e. 231
 230. Bodó i.e. 206
 231. Matyó i.e. 182
 232. Tuva i.e. 165
 233. Artaba i.e. 140
 234. Badutó i.e. 121
 235. Csigla i.e. 100
 236. Szavir i.e. 85
 237. Tangut i.e. 59
 238. Kilimi i.e. 50
 239. Bencseur i.e. 45
 240. Kövezsd Kr.e.5 - Kr.u.15
 241. Kusár i.sz. 15
 242. Nazar i.sz. 24
 243. Dezserne i.sz. 41
 244. Hórem i.sz. 65
 245. Sakir i.sz. 80
 246. Hamza i.sz. 101
 247. Karatán i.sz. 115
 248. Karali i.sz. 129
 249. Tunekán i.sz. 135
 250. Karatona i.sz. 142
 251. Bozók i.sz. 150
 252. Gyözö i.sz. 175
 253. Zsolca i.sz. 230
 254. Tarján i.sz. 250
 255. Vadna i.sz. 252
 256. Szurhab i.sz. 254
 257. Lepsény i.sz. 259
 258. Jühön i.sz. 270
 259. Gyula i.sz. 275
 260. Ladány i.sz. 304
 261. Zsór i.sz. 315
 262. Bagota i.sz. 336
 263. Hangun i.sz. 351
 264. Hunyor i.sz. 380
 265. Jákó i.sz. 415
 266. Bagamér i.sz. 435
 267. Buda i.sz. 450
 268. Nekese i.sz. 455
 269. Szanka i.sz. 480
 270. Aladár i.sz. 482
 271. Szöged i.sz. 503
 272. Doma i.sz. 535
 273. Csát i.sz. 560
 274. Bát i.sz. 590
 275. Bozagyörke i.sz. 600
 276. Batbaján i.sz. 610
 277. Pozsáló i.sz. 630
 278. Araba i.sz. 634
 279. Kuma i.sz. 639
 280. Kuvráti i.sz. 645
 281. Zára i.sz. 658
 282. Kazár i.sz. 670
 283. Váska i.sz. 685
 284. Tormás i.sz. 709
 285. Oposur i.sz. 731
 286. Tarkacs i.sz. 755
 287. Tudum i.sz. 769
 288. Gyalu i.sz. 795
 289. Edemen i.sz. 805
 290. Bodorkaszu i.sz. 825
 291. Álmos i.sz. 869
 292. Nagybodor i.sz. 898
 293. Levente-Ari i.sz. 920
 294. Derencsény i.sz. 960
 295. Fajsz i.sz. 980
 296. Csák i.sz. 985
 297. Vászoly i.sz. 1028
 298. Levente-Báj i.sz. 1038
 299. Daróc i.sz. 1049
 300. Pamir i.sz. 1070
 301. Askél i.sz. 1074
 302. Jumala i.sz. 1080
 303. Jarsu i.sz. 1097
 304. Zandorhán i.sz. 1136
 305. Badzsán i.sz. 1172
 306. Kadián i.sz. 1200
 307. Köttöny i.sz. 1246
 308. Bohumja i.sz. 1252
 309. Askélon i.sz. 1258
 310. Burasz i.sz. 1270
 311. Csatatáj i.sz. 1285
 312. Kibédián i.sz. 1300
 313. Csabán i.sz. 1321
 314. Aldzsarik i.sz. 1339
 315. Gűjük i.sz. 1350
 316. Abagán i.sz. 1374
 317. Ajdazsaruk i.sz. 1390
 318. Karadzsan i.sz. 1405
 319. Kagotáj i.sz. 1422
 320. Asdód i.sz. 1435
 321. Toktal i.sz. 1447
 322. Guba i.sz. 1470
 323. Tangut i.sz. 1497
 324. Dimény i.sz. 1508
 325. Csencsu i.sz. 1541
 326. Pam i.sz. 1575
 327. Kamul i.sz. 1602
 328. Badik i.sz. 1617
 329. Polemka i.sz. 1635
 330. Szukcsur i.sz. 1660
 331. Zsobulga i.sz. 1684
 332. Kosimur i.sz. 1701
 333. Gari i.sz. 1722
 334. Nahrocs i.sz. 1740
 335. Karaszakál i.sz. 1761
 336. Balkár i.sz. 1780
 337. Konda i.sz. 1795
 338. Tebeta i.sz. 1822
 339. Ignus i.sz. 1834
 340. Piretonim i.sz. 1840
 341. Szungori i.sz. 1851
 342. Tavda i.sz. 1867
 343. Borkandi i.sz. 1884
 344. Hatanah i.sz. 1901
 345. Icsim i.sz. 1910
 346. Szalavaré i.sz. 1920
 347. Tura i.sz. 1935
 348. Szalmi i.sz. 1955-1975
 349. Jugmvah i.sz. 1986
 350. Pandjaleh i.sz. 1995
 351. Jugán i.sz. 1996
 352. ?